

Обжалвано е наказателно постановление (НП) № *** от 14.02.2022 год. на Директор на дирекция "Контрол" в ТД на НАП град Пловдив.

Жалбоподателят "Е.к." ЕООД, представлявано от С.А. твърди, че НП е незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено.

Въззиваемата страна ТД на НАП град Пловдив счита, че НП е законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери изцяло законосъобразността на НП, намери за установено следното:

С обжалваното НП, издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F624087 от 20.08.2021 год., жалбоподателят е санкциониран на основание чл.273 от ДОПК – Данъчно осигурителен процесуален кодекс ("Който не окаже съдействие на орган по приходите или публичен изпълнител или възпрепятства упражняването на правомощията им, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв. за физическите лица, а за едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в същия размер. При повторно нарушение наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв.") за нарушение на чл.13 от ДОПК, във връзка с чл.12, ал.1, т.7 от ДОПК ("Органът по приходите при спазване на разпоредбите на този кодекс: изисква и събира оригинални документи, данни, сведения, книжа, вещи, извлечения по сметки, справки и други носители на информация с цел установяването на задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски, както и нарушения на данъчното и осигурителното законодателство; изисква заверени копия на писмените документи и заверени разпечатки на данни от технически носители") във връзка с чл.37, ал.2 ("Лицето е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива") и ал.3 от ДОПК ("Органът по приходите има право да изиска писмено от лицето представяне на доказателства по ал. 2 в определен от него срок"), за това, че в качеството си на задължено лице чл.14 от ДОПК не е указало съдействие на органи по приходите, с което възпрепятства упражняването на правомощията му да извърши ревизионно производство, като не е представил в офис Стара Загора при ТД на НАП Пловдив в срок следните документи: т.1- Протоколи за установяване на фирми, инвентаризационни описи и т.2 – документи за извършена инвентаризация съгласно изискванията на чл.28 от ЗСч в т.ч. инвентаризационни описи на наличните стоково-материални запаси, провеждани през ревизирания период. Документите са изискани с ИПДПОЗЛ № Р-16002420003489-040-004/28.05.2021 год., връчено на 28.05.2021 год. по реда на чл.30, ал.6 от ДОПК със законоопределен срок за представяне на документи до 04.06.2021 год. Посочено е, че на 31.05.2021 год. от ревизираното лице са представени частично изисканите документи, приети с Протокол 1512373/31.05.2021 год. , а на 01.06.2021 год. на ел.адрес на орган по приходите са получени допълнителни писмени обяснения, фактура и митнически документи, входири с № 10008/01.06.2021 год.

Фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, се потвърждават от показанията на актосъставителката Ис.Ог.М. и свидетеля по акта Д.С.С..

Съдът приема обаче, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя обаче е ангажирана за нарушение на [чл.13 от ДОПК](#), вр.чл.12, ал.1, т.7 от ДОПК, вр. чл.37, ал.2 и ал.3 от ДОПК за което и е бил наказан по реда на [чл.273 от ДОПК](#). Нормата на [чл.13 от ДОПК](#) предвижда няколко различни хипотези, като не е посочено коя според АНО е нарушена, във връзка с чл.12, ал.1, т.7 от ДОПК.

Според [чл.37, ал.2 от ДОПК](#) "Лицето е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива".

[Чл.273 от ДОПК](#) е санкционна разпоредба, според която "Който не окаже съдействие на орган по приходите или публичен изпълнител или възпрепятства упражняването на

правомощията им, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв. за физическите лица, а за едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в същия размер. При повторно нарушение наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв".

Съдът намира за необходимо да посочи, че от събраните по делото доказателства се установява по категоричен начин, че дружеството- жалбоподател не е изпълнило задължението си да представи изискани документи в срок, но е сторило същото частично. Поисканите документи са били изискани във връзка с висяща проверка и касаят сделките на дружеството.

В случая е налице неправилно приложение на материалния закон. Както се посочи по-горе, не става ясно жалбоподателят задължено лице по какво административно производство е. Това обстоятелство е от съществено значение, защото ДОПК прави разграничение в случаите, когато искането за изпълнение на задължението по [чл.37, ал.2 и ал.3 от ДОПК](#) (както е посочено в НП) е отправено към ревизираното лице и когато е отправено към друго трето лице, което не е страна в производството. Последица от неизпълнение на задължението за представяне на писмени документи от страна на участник в административното производство, който не е страна в същото (по смисъла на [чл.9 от ДОПК](#)) е евентуално приложение спрямо него на административно наказателната отговорност при условията на [чл.273 от ДОПК](#). По отношение на ревизираното лице обаче, такава отговорност не е установена (освен в хипотезата на [чл.275 от ДОПК](#), която е неприложима в настоящия казус).

Неизпълнението на задължението за представяне на писмени документи по [чл.13](#), във връзка с чл.12, ал.1, т.7, във връзка с [чл.37, ал.2 и ал.3 от ДОПК](#), от страна на ревизираното лице не съставлява административно нарушение. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на [чл.37, ал.4 от ДОПК](#), в случай че субектът не представи изискани по реда на ал.3 доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства. Ако поисканите доказателства бъдат представени до издаването на акта или документа, а в ревизионното производство- до изтичането на срока по чл.117, ал.5, органът по приходите е длъжен да ги обсъди. В случая исканите документи са били представени на 31.05.2021 год. и на 01.06.2021 год., а срока на проверката е изтичал на 04.06.2021 г., като по отношение на останалите е констатирано, че инвентаризации от дружеството не са извършвани и съответно няма съставени поисканите с ИПДПОЗЛ от 28.05.2021 год. инвентаризационни описи и протоколи за установени фири.

Разпоредбата на [чл.42, ал.1 от ДОПК](#) предвижда, че в случай че ревизирано или проверявано лице откаже на органа по приходите да представи книжа или други носители на информация, органите по приходите могат да поискат съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи, включително за извършване на претърсване или изземване по предвидения за това в НПК ред.

Неизпълнението на задължението за представяне на доказателства и справки от страна на ревизираното лице, не влече неговата административнонаказателна отговорност, а съвсем други последици.

В настоящия случай дори не е налице и отказ на задълженото лице да представи изисканите от него писмени документи, тъй като същите не са съставяни.

При съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, относно изискването на закона да бъде направено ясно, точно и пълно описание на извършеното нарушение, на което нарушение да е дадена точна правна квалификация. Както в АУАН, така и в наказателното постановление липсва конкретно и недвусмислено описание на извършеното нарушение, поради което съдът счита, че възможността на жалбоподателя да разбере за какво точно е ангажирана административно-наказателната му отговорност и правото му на защита са били нарушени, което от своя страна има за последица отмяна на обжалваното постановление.

При съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаване правото на защита на нарушителя. Описанието на изпълнителното деяние на твърдяното нарушение не съответства на дадената правна квалификация, с което е ограничено правото на санкционираното лице да разбере за какво неизпълнение е ангажирана отговорността му и съответно да организира защитата си. Следва да е налице единство между фактическото описание и дадената от компетентните органи правна квалификация, поради което актът и

НП не са съобразени с изискванията на закона. Съгласно сочената като нарушена разпоредба на [чл.37, ал.2 от ДОПК](#) всяко лице, от което орган по приходите изисква информация и документи е длъжно да представи всички доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива. В конкретния случай, както в АУАН, така и в НП, липсва описание какви конкретни документи не е представило дружеството или какви обстоятелства са подлежали на установяване, като е недопустимо по отношение на тези факти да се препраща към искането за представяне на документи от задължено лице. В съдебната практика е прието, че пропусъкът в АУАН да се отрази пълно и точно нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, съставлява процесуално нарушение, рефлектиращо върху законосъобразността на наказателното постановление. Нарушението е описано лаконично, чрез посочване, че изисканите документи не са представени, като е препратено към самото искане. В АУАН и НП не са индивидуализирани въпросните документи, същите обаче са конкретизирани по дата на издаване и номер в отправеното до ответника ИПДПОЗЛ. Съдът приема, че е недопустимо АУАН и НП да не съдържат задължителни реквизити по [чл. 42 от ЗАНН](#), съответно [чл.57 от ЗАНН](#), а да се препраща към други документи, предхождащи съставянето им. Касае се за порок, който не може да бъде преодолян чрез разпоредбата на [чл.53, ал.2 от ЗАНН](#). За да бъде гарантирано ефективното упражняване правото на защита, фактите на административно-наказателното обвинение следва да са ясни и непротиворечиви и да не внасят съмнение във волята на компетентните по закон органи относно обема на задължението, за чието изпълнение е санкциониран нарушителят.

Същевременно следва да се посочи, че нормата на [чл.278б от ДОПК](#) предвижда санкцията за неизпълнение на задължение по [чл.13 от ДОПК](#). В тази връзка следва да се има предвид, че нормата на [чл.278б от ДОПК](#) е специална спрямо [чл.273 от ДОПК](#) и за нейното нарушение се предвижда санкция именно в първата разпоредба, съответно [чл.273](#) за нарушение по [чл.13 от ДОПК](#) не намира приложение. [Чл.278б от ДОПК](#) предвижда санкцията за неизпълнение на задължение по [чл.13 от ДОПК](#), поради което съдът намира, че неправилно е определена санкционната норма, което влече порок в наказателното постановление, който не може да бъде отстранен от съда.

Отделно от това съдът констатира и друго процесуално нарушение, което е отново самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП. Според санкционната разпоредба на [чл.273 от ДОПК](#) е предвидена административнонаказателна отговорност за нарушения, осъществени с две различни изпълнителни деяния, съответно с две различни негови форми. Първото от тях се изразява в “неоказване на съдействие“, а второто – във “възпрепятстване изпълнението на правомощията“ на органите, извършващи проверката. Първото поведение предполага пасивност /бездействие/ от страна на задълженото лице, а второто- активни действия, с които последното пречи съзнателно за осъществяване на законово регламентираната дейност на контролните органи. Смесването на тези различни по своето съдържание деяния при описанието на нарушението всякога нарушава правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, тъй като го ограничава да узнае пълно, точно и ясно в какво се изразява противоправното му поведение. Този пропуск е допуснат, както при съставяне на АУАН, така и при издаване на атакуваното НП. Първо актосъставителят, а след това и административно-наказващият орган, приемат, че дружеството-жалбоподател с непредставените в срок конкретно изискани документи възпрепятства извършването и приключването на проверката в определения срок. Следва да се посочи, че тази форма на изпълнителното деяние не е осъществена, доколкото липсват активни действия на проверяваното лице. Напротив, касае се за липса на съдействие, която при задължение за определено поведение (представяне на документи) не се изпълнява. Съответно жалбоподателят не е санкциониран надлежно и е сгрешена правната квалификация, в случай, че се приеме, както е посочено в АУАН и НП в обстоятелствената му част деяние, касаещо възпрепятстване.

В АУАН и НП в обстоятелствената им част се навеждат твърдения за възпрепятстване на проверката, докато в диспозитива на НП изрично е посочено, че се касае за налагане на наказание по [чл.273 от ДОПК](#) за “неоказване на съдействие“. Това вътрешно противоречие в НП ограничава жалбоподателя да разбере за какво нарушение е наказан, съответно възпрепятства неговата защита. Смесването на тези различни по своето съдържание деяния при описанието на нарушението всякога нарушава правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, тъй като го ограничава

да узнае пълно, точно и ясно в какво се изразява противоправното му поведение. Този пропуск е допуснат, както при съставяне на АУАН, така и при издаване на атакуваното НП.

Установяването на всички тези обстоятелства по безспорен начин от АНО е от съществено значение, защото само така може да се обоснове наличието на извършено адм. нарушение от жалбоподателя. Като не е сторил това, АНО необосновано и неправилно е санкционирал жалбоподателя за извършено от него нарушение на [чл.13, вр. чл.12, ал.1, т.7, вр. чл.37, ал.2 и ал.3 от ДОПК](#), поради което издаденото от него НП като незаконосъобразно следва да бъде отменено, тъй като е напълно неясно в какво се твърди, че се изразява извършеното нарушение, не е определен предметът на доказване в производството и не е налице изобщо нарушение, изхождайки от фактите по делото.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН (Закон за административните нарушения и наказания) въззиваемата страна следва бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените до момента по делото разноси в размер на сумата от 300 лева, представляваща платено адвокатско възнаграждение на представлявалия го упълномощен защитник съобразно представените договор за правна защита и съдействие и списък на разноските.